

LEX-I.4131.185.2016..JJ

Rada Miasta Marki
Al. J. Piłsudskiego 95
05- 270 Marki

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz.466, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXIII/236/2016 Rady Miasta Marki z dnia 31 sierpnia 2016 roku *w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasta Marki.*

Uzasadnienie

Rada Miasta Marki (dalej „Rada”) 31 sierpnia 2016 r. podjęła uchwałę *w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasto Marki.*

Podstawę prawną do wydania uchwały stanowił art. 4 ust. 1 i 3 z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250), zwanej dalej ustawą. Wskazać należy, że przepis ust. 1 stanowi upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, w ust. 2 został natomiast określony zakres uregulowań, którego uszczegółowienia powinna dokonać rada gminy w regulaminie. Regulamin określa zatem szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

- 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
  - a) prowadzenie selektywnego zbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i innych odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art.4a,
  - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
  - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków

rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
  - b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
  - 4) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
  - 5) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
  - 6) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
  - 7) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Wymienione powyżej elementy mają charakter wyczerpujący, nie jest zatem dopuszczalna wykładnia rozszerzająca zastosowania tego przepisu w odniesieniu do innych kwestii, które nie zostały w nim wymienione. W tej mierze wskazać należy, że unormowana w art. 7 Konstytucji zasada praworządności wymaga, by materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Oznacza to, że każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej, a więc stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 94 Konstytucji RP regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie "uzupełnienie" przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów, a więc nie są wydawane w celu wykonania ustawy tak jak rozporządzenie w rozumieniu art. 92 Konstytucji RP (wyrok NSA z dnia 18 września 2012 r. sygn. akt II OSK 1524/12).

W świetle poczynionych uwag za niezgodne ze wskazanymi wyżej przepisami (w szczególności z normą upoważniającą, z konstytucyjną zasadą praworządności – art. 7 Konstytucji RP, z wynikającymi z przepisów konstytucyjnych warunkami legalności aktu wykonawczego) należy uznać, wszelkie odstępstwa w akcie prawa miejscowego od granic upoważnienia ustawowego, a więc od katalogu spraw enumeratywnie wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy, a przekazanych do unormowania regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Rada w § 3 uchwały postanowiła, iż traci moc uchwała Nr XLII/324/2013 z dnia 12 czerwca 2013 roku w sprawie zmiany uchwały nr XXXVIII/292/2013 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2013 roku w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Marki. Postanowienie § 3 uchwały narusza art.11 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych

ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 87). Zgodnie z art.11 ustawy zmieniającej, dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie m.in. art. 4 ustawy zmienianej w art.1 zachowują moc na okres na jaki zostały wydane nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Ustawa zmieniająca została ogłoszona 17 stycznia 2015 r., weszła w życie 1 lutego 2015 r. Oznacza to, że uchwała Nr XXXIII/236/2016 przestała obowiązywać z mocy prawa, a Rada nie miała kompetencji do jej uchylecia.

Rada w § 2 pkt 6 Regulaminu postanowiła, iż właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku na terenie nieruchomości poprzez „postępowanie z odpadami innymi niż komunalne, powstającymi na terenie nieruchomości w wyniku prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach”. W ocenie organu nadzoru, brak jest podstaw prawnych do odesłania w uchwale do stosowania ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (należy zauważyć, że powołanie ustawy jest błędne, gdyż obowiązująca ustawa o odpadach została uchwalona w dniu 14 grudnia 2012 r. - Dz. U. z 2013 r. poz.21, z późn .zm.). Nadto Rada w tym punkcie przekroczyła delegację ustawową do wydania uchwały. W § 2 pkt 7 Regulaminu Rada ustaliła obowiązek gromadzenia nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych lub oczyszczanie poprzez przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych przy braku sieci kanalizacyjnych, o ile zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzja o warunkach zabudowy dopuszczają takie rozwiązanie. Przepis art. 4 ust.2 ustawy, nie daje Radzie podstawy prawnej do uzależnienia gromadzenia nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych od warunków określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jak również od decyzji o warunkach zabudowy dopuszczającej takie rozwiązanie. Poza tym odesłanie przez Radę do ustawy o odpadach stanowi powtórzenie art.1 a ustawy. Przepis art. 1a ustawy stanowi, iż w sprawach dotyczących postępowania z odpadami komunalnymi w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W § 2 pkt 8 Regulaminu Rada ustaliła obowiązek utrzymywania urządzeń służących do zabawy dzieci w należytej czystości i estetyce, właściwym stanie technicznym oraz sanitarnym (m.in. urządzeń zlokalizowanych na placach zabaw, piaskownic itp.). Rada nie ma podstaw prawnych do przyjmowania takich rozwiązań w Regulaminie.

Rada przekroczyła granice delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 ustawy, określając w § 3 Regulaminu obowiązki właścicieli nieruchomości w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości służących do użytku publicznego poprzez określenie: w pkt 1 obowiązku uprzążania, zamiatania, zbierania, grabienia, zmywania, itp. zanieczyszczeń z nieruchomości i utrzymywania ich należytego stanu sanitarno-higienicznego, w pkt 3 poprzez likwidowanie śliskości na drogach publicznych, ulicach, placach w okresie mrozów i opadów śnieżnych, zgodnie z wymogami art. 4 pkt 20 oraz art. 20 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, przy użyciu piasku lub piasku zmieszanego ze środkami chemicznymi nie działającymi szkodliwie na tereny zielni oraz drzewa, zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rodzajów i warunków stosowania środków, jakie mogą być używane na drogach publicznych, ulicach i placach, w pkt 4 poprzez nałożenie obowiązku usuwania sopli lodu i nawisów śniegu z dachów, rynien i gzymsów budynków nad

chodnikami i ciągami komunikacyjnymi. Nadto tę kwestię od dawna szczegółowo reguluje ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2016 r. poz.290, z późn. zm.), w szczególności art. 61. Zgodnie z nim właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany zapewnić, dochowując należytej staranności, bezpieczne użytkowanie obiektu w razie wystąpienia czynników zewnętrznych oddziałujących na obiekt, związanych z działaniem człowieka lub sił natury, takich jak: wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, osuwiska ziemi, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych; pożary lub powódzie, w wyniku których następuje uszkodzenie obiektu budowlanego lub bezpośrednie zagrożenie takim uszkodzeniem, mogące spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia lub środowiska.

W § 3 pkt 2 Regulaminu Rada nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek uprzątkowania „niezwłocznie po opadach: błota, śniegu, lodu z części nieruchomości”. Zagadnienia dotyczące obowiązku uprzątkowania błota, śniegu, lodu uregulowane są w art. 5 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2-5 ustawy i niedopuszczalna jest jakakolwiek ich modyfikacja.

Nadto przekroczona została delegacja ustawowa z art. 4 ust. 2 ustawy poprzez określenie w § 6 ust. 1 Regulaminu obowiązków właścicieli nieruchomości stosowania, podczas lokalizacji miejsc gromadzenia odpadów komunalnych, przepisów § 22 i § 23 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75 poz. 690, z późn. zm.). Akt prawa miejscowego nie może bez upoważnienia ustawowego nakładać na mieszkańców obowiązków, które nie zostały określone w upoważnieniu ustawowym. Rada Miasta Marki nie może w uchwale nakazywać uwzględniania przepisów powszechnie obowiązujących. W § 7 Regulaminu Rada w zdaniu pierwszym ustaliła standardy utrzymania miejsc zbierania i gromadzenia odpadów w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Natomiast w § 7 ust. 4 Regulaminu ustaliła obowiązek właścicieli nieruchomości utrzymywania miejsc gromadzenia odpadów w stanie czystości poprzez ich zmiatanie i uprzątkowanie. W ocenie organu nadzoru, przepis art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy nie daje radzie gminy upoważnienia do ustalenia standardów utrzymania miejsc zbierania i gromadzenia odpadów w stanie czystości, gdyż odnosi się wyłącznie do pojemników.

Brak jest uzasadnienia dla postanowień § 8 ust.1 lit. a Regulaminu, ustalających częstotliwość pozbywania się bioodpadów i odpadów zielonych – nie rzadziej niż raz w miesiącu. Przepis art. 6r ust. 3b ustawy stanowi, iż dopuszcza się zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów w szczególności w zależności od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów, z tym że w okresie od kwietnia do października częstotliwość zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z zabudowy jednorodzinnej: w przypadku gmin wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich częstotliwość odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne może być rzadsza. W ocenie organu nadzoru, sposób ustalenia w Regulaminie częstotliwości odbioru odpadów narusza art. 6r ust. 3b ustawy.

Rada w § 9 ust. 8-11 Regulaminu postanowiła iż nieczystości ciekłe gromadzone w zbiornikach bezodpływowych powinny być wywożone przez przedsiębiorców posiadających odpowiednie zezwolenie Burmistrza Miasta Marki (ust.8), zanieczyszczenia powstające w wyniku załadunku i transportu odpadów oraz nieczystości ciekłych pracownicy podmiotu uprawnionego mają obowiązek natychmiast usunąć (ust.9), burmistrz dokonuje kontroli wykonywania obowiązków odbierania odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych oraz dowodów opłat z tego tytułu (ust.10), właściciel nieruchomości jest obowiązany posiadać dowody uiszczenia opłat za odbiór odpadów komunalnych i opróżniania zbiorników bezodpływowych w przypadku nieruchomości niepodłączonych do sieci (ust.11). Ustalając wymienione obowiązki Rada przekroczyła upoważnienie ustawowe do podjęcia uchwały. Przepis art. 4 ust.2 pkt 3 ustawy stanowi, iż rada określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku w gminie poprzez ustalenie częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Nadto kwestie wywozu nieczystości ciekłych i dokumentowania korzystania z usług reguluje wprost art. 6 ust. 1 ustawy, natomiast nadzór nad realizacją obowiązków regulaminowych wynika z art. 5 ust. 6 ustawy.

Rada w § 12 ust. 1 pkt 2 lit. b Regulaminu zakazała wprowadzania zwierząt domowych na tereny placów gier i zabaw, piaskownic dla dzieci oraz na tereny objęte zakazem na podstawie odrębnych uchwał rady gminy. Należy zauważyć, że delegacja ustawowa nakazuje jedynie określenie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniami terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. W kompetencjach Rady nie mieści się wprowadzenie całkowitego zakazu prowadzenia wszelkich zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc. Ustanowienie takiego zakazu nadmiernie ogranicza swobodę poruszania się i przebywania w określonym miejscu właścicieli zwierząt domowych i wykracza poza materię określoną w art.4 ust.2 pkt 6 ustawy.

W ocenie organu nadzoru nałożony na właścicieli lub opiekunów utrzymujących zwierzęta domowe w § 12 ust. 2 Regulaminu obowiązek przekazywania padłych zwierząt na swój koszt do przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na transport tego typu odpadów lub prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia grzebowisk i spalarni zwierząt i ich części istotnie narusza prawo. Należy podkreślić, że mocą art.4 ust.2 pkt 6 ustawy przyznano gminom kompetencję jedynie w zakresie określania wymagań dotyczących obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mające na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Zasady postępowania z padłymi zwierzętami są już uregulowane przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014r. poz.1539 z późn.zm.). Rada Miasta Marki nie może, w ocenie organu nadzoru, powtarzać zapisów już obowiązujących ustaw, czy rozporządzeń.

Ponadto Rada Miasta Marki w § 13 ust. 2 lit.a Regulaminu ustaliła warunek, iż na pozostałych terenach wyłączonych z produkcji rolniczej dopuszcza się utrzymywanie zwierząt gospodarskich pod warunkiem posiadania budynków gospodarskich przeznaczonych

do hodowli zwierząt spełniających wymogi ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane. Jak wskazano wyżej Rada Miasta Marki nie może ustanawiać warunków, czy wymagań, jeżeli kwestie te są uregulowane w odrębnych obowiązujących przepisach wyżej rangi np. ustawy czy rozporządzenia. Określenie w § 13 ust.2 lit. b Regulaminu, iż warunkiem utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej jest ograniczenie wszelkiej uciążliwości hodowli dla środowiska, narusza art. 4 ust.2 pkt 7 ustawy. Rada nie może zakazywać wszelkiej uciążliwości bez sprecyzowania tego pojęcia poprzez określenie choćby minimalnych wymagań w tym zakresie. Zadaniem legislacji gminnej, wynikającej z upoważnienia z art.4 ust.2 pkt 7 ustawy, jest określenie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta gospodarskie, w tym zakazów utrzymywania ich na określonych obszarach lub poszczególnych nieruchomościach, ale rada gminy nie posiada upoważnienia do zakazywania oddziaływania na środowisko.

Przepis art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy uprawnia radę gminy wyłącznie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia. Rada realizując postanowienia tego przepisu nie mogła wskazać w § 14 ust. 1 Regulaminu podmiotów (tu właścicieli nieruchomości) zobowiązanych do przeprowadzenia deratyzacji. Nadto w § 14 ust.1 Regulaminu wskazano częstotliwość wykonywania deratyzacji, co jest sprzeczne z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy, który stanowi upoważnienie do określenia terminów przeprowadzania deratyzacji, nie zaś jej częstotliwości. Dodać wypada, że deratyzacja miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, środków żywienia zwierząt, może być nakazana rozporządzeniem powiatowego lekarza weterynarii, wojewody, bądź ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 45 - 47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Rada, w ocenie organu nadzoru, nie wykonała w pełni delegacji ustawowej z art. 4 ust.2 pkt 1 lit. a ustawy w części dotyczącej odbioru leków, chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zgodnie z przywołanym przepisem, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ustawy. Natomiast na mocy art. 6r ust. 3a ustawy dopuszcza się ograniczenie ilości odpadów zielonych, zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Regulamin przyjęty przez Radę nie wskazuje wprost, w jaki sposób gmina zapewnia odbiór lub przyjmowanie przez punkt selektywnej zbiórki odpadów komunalnych w odniesieniu do leków, chemikaliów, zużytych

baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. W § 5 ust. 6 lit. c Regulaminu określono jedynie, że „mieszkańcy posiadający przeterminowane leki zwracają je bezpłatnie do aptek, chemikalia, zużyte baterie i akumulatory oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny do wyznaczonych punktów zbierania”, zaś w § 8 ust. 1 lit. b i c Regulaminu ustalono częstotliwość usuwania chemikaliów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – nie rzadziej niż raz na pół roku, zaś przeterminowanych leków i zużytych baterii i akumulatorów – na bieżąco. Regulamin posługuje się pojęciem PSZOK, a zatem należy przyjąć, że *wyznaczony punkt zbierania* jest pojęciem odrębnym od PSZOK, a zatem bliżej nieokreślonym. Nadto z Regulaminu wynika, że leki mogą być zwracane wyłącznie do aptek.

Okoliczność, że kwestionowana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, i w konsekwencji normatywny akt wykonawczy, oznacza że Rada Miasta Marki uchwalając przedmiotową uchwałę i określając szczegółowe postanowienia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasto Marki nie może wykroczać poza granice upoważnienia określone w art. 4 ust. 2 ustawy. Z treści art. 94 Konstytucji RP wynika bowiem, że każdy akt prawa miejscowego ma charakter wykonawczy w stosunku do ustaw, a jako taki winien on być oparty na ustawie upoważniającej i nie przekraczać zakresu upoważnienia.

W świetle powyższego stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXIII/236/2016 Rady Miasta Marki *w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasto Marki* jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipiera